Р Е Ш Е Н И Е
№ 3270

гр. София, 16.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 25.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова
ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова
Луиза Христова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **1329** по описа за **2014** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „Л.”,[жк], [жилищен адрес] представлявано от Г. П. Ф., срещу Решение от 01.09.2013г. по НАХД № 14414/2012г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 17-и състав. С решението е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 12-580 от 29.06.2012г., издадено от Главния директор на Главна дирекция „Инспекция за държавен технически надзор” /ГД „ИДТН”/ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор /ДАМТН/, с което за нарушение на 9, ал. 1, т. 2 във връзка с ал. 2 от Наредбата за безопасната експлоатация и технически надзор на асансьори /Н./ на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 100 /сто/ лева на основание чл. 55, ал. 2 от Закона за техническите изисквания към продуктите /ЗТИП/.

Касаторът оспорва в цялост решението като неправилно и незаконосъобразно, постановено при допуснати съществени процесуални нарушения. Недопустимо е санирал пропускът на административнонаказващия орган относно датата на съставяне на акта за установяване на административно нарушение /АУАН/. За неизпълнение на задължение на 14.12.2011г. е съставен акт, чиято дата предхожда тази на извършеното

процесно деяние – 11.01.2011г. Моли решението да бъде отменено, респ. и атакуваното НП.

Ответникът – Главен директор на Главна дирекция „Инспекция за държавен технически надзор", не се явява и не изпраща представител. С отговор на касационната жалба от 05.02.2014г. моли решението да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно, като мотивира искането си с липсата на съществени процесуални нарушения в производството по ангажиране на административнонаказателна отговорност на дружеството.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли жалбата да бъде оставена без уважение като неоснователна и недоказана.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XIV-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд /вх. № 50085 от 18.11.2013г./ от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Решението на Районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, подлежащ на оспорване - № 12-580 от 29.06.2012г.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: при извършена проверка на 14.12.2011г. /в изпълнение на Заповед № А-530 от 12.12.2011г./ на асансьор с рег. № 700АС4512, намиращ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] А. К. Й. – старши инспектор, е констатирал, че от 02.11.2011г. до 14.12.2011г. не са извършвани функционални проверки за изправността и действието на асансьора и предпазните му устройства най-малко веднъж на десет дни, като по време на проверката превозва пътници. Процесният асансьор се поддържал от дружеството касатор, извършило последната функционална проверка на 02.11.2011г. при неспазване и на инструкцията на производителя за осъществяването й най-малко веднъж на десет дни. Съставен е АУАН № 1-049 от 11.01.2011г. за извършено нарушение на 9, ал. 1, т. 2 във връзка с ал. 2 от Н., връчен на 11.01.2012г. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не са постъпили писмени възражения. Въз основа на акта Главния директор на Главна дирекция „Инспекция за държавен технически надзор", е издал атакуваното НП, връчено на 12.07.2012г. с писмо изх. № 83-02-43/06.07.2012г. Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства: свидетелските показания на А. К. Й. – актосъставител; договор от 01.02.2011г., сключен между етажната собственост и [фирма]; писмо изх. № ТН-04-00-800/21.12.2011г.; други писмени доказателства, приложени по НАХД № 14414/2012г. на СРС, Наказателно отделение, 17-и състав. Пред настоящата съдебна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства в подкрепа на посочените касационни основания по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Съдът констатира, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Съгласно § 6 от Преходните и заключителните разпоредби на Н. на основание чл. 31, ал. 1, чл. 41 и чл. 42, ал. 2 ЗТИП се приема последната, която урежда „техническите изисквания, правилата и нормите за безопасна експлоатация на асансьорите, редът за осъществяване на

технически надзор на асансьорите, редът за вписване в регистъра по чл. 36, ал. 1 от ЗТИП и издаване на удостоверения на лица за поддържане, ремонтиране и преустройване на асансьорите /чл. 1/. Н. е подзаконов нормативен акт, чието нарушаване се установява от служителите на Главна дирекция „Инспекция за държавен технически надзор" /чл. 58, ал. 1 във връзка с глава Пета от ЗТИП/. Следователно –проверката на 14.12.2011г. е извършена от компетентен контролен орган въз основа на Заповед № А-530/12.12.2011г. на Председателя на ДАМТН, който в качеството си на служител на ГД „ИДТН" е съставил и процесния АУАН. Съгласно чл. 58, ал. 2 от ЗТИП „наказателните постановления се издават от оправомощени от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор от него длъжностни лица". На основание чл. 3, ал. 2, т. 4 във връзка с чл. 15, ал. 1, т. 6 във връзка с чл. 21 от У. правилник на ДАМТН във връзка със Заповед № А-546/22.10.2008г. компетентен да издаде атакуваното НП е Главният директор на ГД „ИДТН".

По възражението за некоректното изписване на датата на съставяне на акта, съдът съобрази следното – действително приложеният АУАН № 1-049 е с дата 11.01.2011г. – няколко месеца преди извършване на проверката въз основа на Заповед № А-530/12.12.2011г. на Председателя на ДАМТН. В обстоятелствената част, както на акта, така и на НП, е описана безпротиворечиво действително осъществилата се фактическа обстановка. Посочено е, че при извършената на 14.12.2011г. проверка се констатира неизвършването в срок на функционална проверка на асансьор с рег. № 700АС4512, намиращ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес]. Актът за установяване на административно нарушение е връчен на представляващия дружеството с ограничена отговорност „Ф. и Ко" на 11.01.2012г. Атакуваното НП е издадено на основание акт № 1-049, съставен на 11.01.2012г. Изследването на цялостното съдържание на приложената към делото административна преписка е предпоставка да се направи извод за допусната техническа грешка при изписване на датата на съставяне на акта. След като проверката на асансьора е извършена на 14.12.2011г., в изпълнение на заповед от 12.12.2011г., не е възможно актът за установяване на административно нарушение да е съставен една година по-рано - на 11.01.2011г., т.е. преди датата на извършване на проверката. Действителната дата на съставяне на акта се удостоверява и от изпратеното до [фирма] писмо изх. № ТН-04-00-800/21.12.2011г. да се яви на 11.01.2012г. в ДАМТН за съставяне на актове за установяване на административни нарушения, връчена на 27.12.2011г. – видно от копие на обратна разписка. Връчването на акта на 11.01.2012г., срещу който са направени възражения, че „проверката явно е пропусната поради авариен ремонт", също потвърждава факта за наличието на техническа грешка в изписването на годината, която неправилно на първата страница на акта е вписана като 2011г. вместо 2012г. Предвид това настоящата инстанция намира, че производството по налагане на административно наказание на дружеството е законосъобразно стартирало въз основа на съставен акт за установяване на административно нарушение от дата 11.01.2012г., погрешно вписана - 11.01.2011г. Нарушението на чл. 42, т. 2 от ЗАНН, изискващ посочване датата на съставяне на акта, не е от категорията на съществените. В този случай приложение намира разпоредбата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, а именно – „наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина". В настоящия случай осъществяването на

изпълнителното деяние – правонарушение, от безспорно определен деец - юридическо лице, е предпоставка да се ангажира обективно, безвиновно административнонаказателна отговорност. Правото на защита на санкционираното дружество не е нарушено и на същото е предоставена възможност, както да подаде възражения срещу акта, така и да инициира разглеждане на спора по съдебен ред с оспорване на процесното НП.

Съгласно разпоредбата на чл. 55, ал. 2 от ЗТИП за други нарушения на глава Пета, извън посочените изрично в чл. 55, ал. 1 от ЗТИП, както и за нарушения на наредбите по неговото прилагане, каквато в настоящия случай е Н., наказанието е глоба или имуществена санкция от 100 до 2000 лева. На основание чл. 9, ал. 2 във връзка с ал. 1, т. 2 от Н. лицата, които поддържат асансьори, са длъжни да извършват функционални проверки, техническо обслужване и планово-предупредителнии ремонти в срокове и по ред, определени в инструкциите на производителя, а при липсата на такъв - най-малко веднъж на 10 дни. Установяването по безспорен начин на извършването на нарушението и неговия вид, в какво се изразява то, датата и мястото на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, законните разпоредби, които са били нарушени, както и лицето, което следва да бъде административно наказано, е предпоставка за обективиране на извод относно правилното, законосъобразно и явно справедливо налагане на [фирма] на административно наказание – имуществена санкция, в предвидения от закона минимален размер от 100 лева.

Доколкото направените от Софийски районен съд изводи са безпротиворечиви и съответстващи на фактическата обстановка, не са налице основанията на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс, съдът констатира, че касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение - оставено в сила като законосъобразно.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София – град, XIV-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 01.09.2013г. по НАХД № 14414/2012г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17-и състав..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:…… ЧЛЕНОВЕ: 1. ……

2……..